

CELOSTÁTNÍ
FESTIVAL
ZÁJMOVÉ
UMĚLECKÉ
ČINNOSTI
NA POČEST
XV. SJEZDU KSČ

CELKOVÝ
PŘEHLED
AMATÉRSKÝCH
DIVADELNÍCH SOUBORŮ

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA
AMATÉRSKÝCH
DIVADELNÍCH SOUBORŮ
VE DNECH

7./14. srpna 76

46. jiráskův hronov

PROGRAM PŘEHLÍDKY:

PÁTEK 6. srpna 1976 16.00 a 19.00 hod.

Divadelní soubor Závodního klubu ROH

Mistra Aloise Jiráska Hronov

Alois Jirásek SKALÁCI

SOBOTA 7. srpna 1976 16.30 a 19.30 hod.

Dramatický odbor Alois Jirásek Kulturního klubu ROH v Úpici

Osvald Zahradník SONATINA PRO PÁVA

NEDĚLE 8. srpna 1976 16.30 a 19.30 hod.

Divadelný súbor pri Okresnom osvetovom stredisku v Trenčíne

Ján Solovič ŽOBRÁCKE DOBRODRUŽSTVO

PONDĚLÍ 9. srpna 1976 16.30 a 19.30 hod.

Divadelní soubor Městského kulturního střediska

v Prachaticích

Karel Čapek VĚC MAKROPULOS

ÚTERÝ 10. srpna 1976 16.30 a 19.30 hod.

Divadelný súbor Závodného klubu ROH Tesla Liptovský Hrádok

Josef Holý GÉLO ALEBO TÍ DRUHÍ A GÉLO

STŘEDA 11. srpna 1976 16.30 a 19.00 — 21.30 hod.

Divadelní soubor Tyl Osvětové besedy Říčany,

členský soubor SČDO

Alexej Arbuzov ROMANCE VE TŘECH

Divadelný súbor pri DO SZM Zeleneč

Titus Maccius Plautus CHVASTŮN

ČTVRTEK 12. srpna 1976 16.30 a 19.30 hod.

Dělnické divadlo při Obvodním kulturním vzdělávacím

středisku Brno V.

Jordan Radičkov SNÍH SE SMÁL AŽ PADAL

PÁTEK 13. srpna 1976 16.30 a 19.30 hod.

Sdružený závodní klub Kroměříž, Divadlo na Starém pivovaru

Jiří Mahen NASREDDIN

SOBOTA 14. srpna 1976 16.00 a 19.00 hod.

Amatérské studio Státního divadla Oldřicha Stibora Olomouc

Tibor Déry - Sándor Pós FESTIVAL

„Naši pracující mají nejen široký přístup ke všem hodnotám kultury a umění, ale v mnohostranné zájmové umělecké činnosti se sami podílejí na tvorbě kulturního bohatství společnosti. Zájmová umělecká činnost je nedílnou součástí socialistického způsobu života a významným prostředkem rozvíjení tvořivých schopností lidí.“

(Dr. Gustáv Husák na XV. sjezdu KSČ)

CELOSTÁTNÍ
FESTIVAL
ZÁJMOVÉ
UMĚLECKÉ
ČINNOSTI
NA POČEST
XV. SJEZDU KSČ

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ

CELOSTÁTNÍ PŘEHLÍDKA
AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH
SOUBORŮ

7./14. srpna 76

Ve znamení aktivity

Kultura spolu s hodnotami jež přináší, to jsou neoddělitelné součásti života dnešního člověka, který je předmětem jejich působení a současně se podílí na tvorbě nových charakteristik kultury. Žádná z jejích oblastí nestojí stranou bouřlivého dynamického rozvoje, procesu jenž ji formuje a přispívá také k hledání nových forem práce vyplývajících z metody socialistického realismu i společenských cílů socialismu. Dosavadní vývoj naší socialistické kultury navázal na bohatou tradici levicově orientovaného hnutí předválečných let a byl to právě socialistický stát, který umocnil její východiska zájmem nejširšího okruhu lidí, přistupujících ke kulturním hodnotám aktivně s cílem dále je rozvíjet. Ani amatérské divadlo nestojí stranou. Dosavadní ročníky Jiráskových Hronovů jednoznačně prokázaly jeho těsné sepectí s vývojem naší socialistické kultury, závažnost amatérského divadla a všech ostatních oborů zájmové umělecké činnosti.

Vždyť i na jevištích amatérských divadel probíhal a stále se uskutečňuje zápas o hodnoty vyplývající z ideálů nové společnosti a nenašel se snad nikdo, kdo by stál stranou, nepřispěl svou prací k rozvíjení těch hodnot, které vytvářely i tradici socialistických Jiráskových Hronovů. Když listujeme kronikou tohoto festivalu, zjistíme, že každý z jeho ročníků po svém postihl svou dobu, vyjádřil se k ní živým slovem a jen málokdy zůstal na povrchu řešených problémů. Není náhodné, že amatérské divadelní soubory hledaly vlastní cesty, pokoušely se o nový pohled na proměnlivou, kypící skutečnost současnosti. Bylo to možné jen díky dlouholetému úsilí, hlubokému zájmu a plánovité práci, která se vracela v zájmu diváků.

Výjimkou není ani letošní ročník Jiráskova Hronova, v němž shrneme výsledky celoročního hledání amatérských divadelních souborů, které má přímou souvislost s událostmi celo-

společenského významu. Vždyť amatérské divadelní soubory se v roce XV. sjezdu KSČ a 55. výročí založení strany opět přiblížily potřebě v co nejširším měřítku využívat současné dramaturgie, uměleckými prostředky působit na charakteristiku hodnot a morální profil nového socialistického člověka. Vedle toho, že amatérské divadlo je jednou z forem využívání volného času, má také značný význam umělecký a především výchovný. Proto záleží na tom, jaká je jeho objektivní hodnota. Dnešní divák je velmi náročný, ale podstatně vzrostly i nároky celospolečenské. A jak napovídají výsledky soutěží a přehlídek je vidět, že amatérské divadelní soubory chápou tento požadavek. Jejich aktivita v letošním roce směřovala nejen k vlastní divadelní práci, ale mnohé z nich se podílely také na přípravě nejrůznějších pořadů s přímým vztahem k jednání XV. sjezdu strany i 55. výročí vzniku KSČ — řada kolektivů se zapojila do soutěže aktivity a do dnešního dne odevzdala veliký díl společensky prospěšné práce. Vedle toho však připravovali členové amatérských divadelních souborů s plnou odpovědností inscenace, jimiž se chtěli přiblížit psychice dnešního člověka a současně ho přimět k úvaze nad některými negativními rysy, které v jeho zájmech a postojích přetrvaly z dřívějšíka. Kritický, nekompromisní postoj k nešvarům jako je lhostejnost, sobectví, neodpovědnost a na druhé straně oslava lidské práce, přivedl většinu souborů k novému pojetí dramaturgie. Do značné míry formoval i profil takových přehlídek jako je Festival současné divadelní tvorby v Úpici či řadu krajských přehlídek i přehlídky mezikrajské.

Je to i jedna z odpovědí, kterou se socialistické amatérské divadlo hlásí ke své pokrokové tradici a k tradici téměř padesáti Jiráskových Hronovů, jež mají v jeho životě a vývoji nezastupitelné místo.

Avšak fakta jimiž se můžeme pochlubit neznamenají, že amatérské divadlo a spolu s ním celá mnohostranná oblast zájmové umělecké činnosti je na vrcholu svých možností. Doku-

ment XV. sjezdu strany klade veliký důraz na další rozvíjení tvůrčí aktivity lidí, kteří se stali v mnohem větším měřítku než tomu bylo v minulosti přímými nositeli kultury, tvůrci v pravém slova smyslu. A právě tato aktivita, která se pozitivně projevila v roce XV. sjezdu strany i v předcházejících letech je devizou, kterou je nutné rozvíjet novými prostředky, novými cestami. Jednou z nich je i letošní celostátní přehlídka amatérského divadla, 46. Jiráskův Hronov, který je jednou z významných součástí Celostátního festivalu zájmové umělecké činnosti, vyhlášeného na počest XV. sjezdu KSČ. Znamená další rozhodující krok ve vývoji našeho amatérského divadla i socialistické kultury, je obrazem aktivity divadelních souborů, které v současném období odevzdaly dobrou práci ve prospěch celé společnosti.

JAN LEMBERK,
vedoucí odboru kultury VČKNV

Divadlo a dnešek

Amatérské divadelnictví zaznamenalo v posledních letech nebývalý rozvoj. Je tomu tak díky celospolečenské podpoře, vyjádřené hlubokým zájmem stranických a státních orgánů o další rozvoj všech oborů zájmové umělecké činnosti i jejich důležitosti v životě dnešního člověka. Divadelní práce je jedním z těch oborů, které po celá desetiletí vzrušovaly lidská myšlení a také burcovaly k zápasům za společenský pokrok, krásu lidských vztahů, ale zaujímaly i kritická stanoviska k negativním společenským jevům. Letošní divadelní sezóna zcela organicky navázala na hnutí předcházejících dvou let, v nichž jsme oslavili 30. výročí Slovenského národního povstání a 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou, která přinesla práci amatérských divadelních souborů mnoho nových impulsů totožných zejména s výrazným posunem dramaturgie. Dnešek má podobnou charakteristiku, promítající se i do amatérské divadelní práce — v první řadě to byl XV. sjezd strany a 55. výročí jejího založení — události, jež výrazně ovlivnily práci souborů. V souvislosti s tradicí Jiráskova Hronova a pokrokového pojetí českých dějin, jejich zpřístupnění všem vrstvám lidí, má hluboký význam 125. výročí narození spisovatele a dramatika Aloise Jiráska, které jsme si nedávno připomněli. Jeho dílo stojí na počátku divadelní tradice, z níž vychází i dnešní pojetí Jiráskových Hronovů, přehlídek jež se staly cílem většiny divadelních souborů usilujících o současnou, pokrokovou tvář dnešního amatérského divadla. S tím však souvisejí náročné cíle, které jednotlivé ročníky festivalu odrazily v plném rozsahu, vyšší nároky a hlubší kritičnost. V těchto hodnotách je obsaženo těsné propojení pokrokové tradice s dneškem, tradice vyjadřované prací všech amatérských divadelních souborů, jejich tvůrčím úsilím.

Jiráskův Hronov se během let stal přehlídkou, která inspiruje, přináší možnosti vzájem-

ného srovnávání inscenační práce a zejména pak místem plodné konstruktivní diskuse o amatérském divadle a jeho poslání, zdrojem nových zkušeností. A to je současně budoucnost amatérského divadelnictví, spojená s cítem pro pravé hodnoty a schopnost je hledat. I letošní ročník festivalu svou divadelní i diskusní a kritickou částí jistě přispěje dalšímu vývoji amatérského divadelnictví a posune je k dalším perspektivám, o nichž výstižně hovoří závěry XV. sjezdu KSČ.

VÁCLAV VAVROUŠEK,
předseda Přípravného výboru
46. Jiráskova Hronova

Divadelní soubor Závodního klubu ROH

Mistra Aloise Jiráska Hronov

Patronát: ČSAD NÁCHOD

ALOIS JIRÁSEK

SKALÁCI

Historický obraz o dvou dílech

Režie: JOSEF VAVŘIČKA

Scéna: VRATISLAV HABR

JIRÁSKOVO DIVADLO — 6. SRPNA 1976

PÁTEK — 16.00 a 19.00 HODIN

OSOBY A OBSAZENÍ

Baltazar Užďan -	MILOŠ FENDRYCH
- Salakvarda	VÁCLAV JIRÁSEK
Vaněk	VILČA ŠTELZIGOVÁ
Bartoňová	VLAD. FORMANOVÁ
Liduška	R. LANGHAMMEROVÁ
Lidka	MIROSLAV LELEK
Jiří Skalák	JOSEF BARTOŠ
Mikuláš Skalák	VLADIMÍR FORMAN
Rychetský Nývlt	ALEŠ OBRŠÁL
Dostál	JOSEF NOSÁL
Řehák	JOSEF ŤOK
Bartoň	LADISLAV JIRMAN
Rychtář z Poříčí	JOSEF ŠÉNA
Rychtář ze Zbečníka	VĚRA MACKOVÁ
Kněžna	ALENA KURFÜRSTOVÁ
Sestra knížete	ZDENĚK ZELENÝ
Kníže Piccolomini	BEDŘICH BERAN
Komorník	ČENĚK HORNÝCH
Vrchní náchodského	JULIUS RICHTER
zámku	EVA ŠIKOVÁ
Lašek, dráb	LIBUŠE KLEPRLÍKOVÁ
Šafářka	MARCELA BARTOŇOVÁ
1. komorná	VÁCLAV SOUKUP
2. komorná	VLADIMÍR KUČTA
1. mušketýr	ZDENĚK SVOBODA
2. mušketýr	LADISLAV MÜLLER
3. mušketýr	VĚRA PROUZOVÁ
4. mušketýr	MARIE ŠPEŇAROVÁ
1. sousedka	
2. sousedka	
Tančí: Věra Macková, Libuše Kleprlíková, Marcela Bartoňová, Václav Soukup, Ladislav Jirman, Zdeněk Svoboda.	
Choreografie: Věra Macková.	
Zvuky: Jiří Bartoň - Dáša Kopřivová.	
Svítlí: Ludvík Lof, Pavel Matyska, Jiří Glück.	
Techn. spolupráce: Miloš Kačer, Antonín Brejtr	
Inspice: Eva Hornychová.	

Hronovský divadelní soubor má za sebou 150letou historii — je poznamenána hlubokým zájmem o divadlo, literaturu a zejména o život města v němž působí. — Každoročně připravuje kolektiv jednu i více premiér, které diváky přitahují tím, že se leccos nového dovídají o sobě samých i o světě kolem nich. Členové souboru se neuzavírají úzkým specializovaným výběrem titulů, podmíněným žánrově — v jejich repertoáru najdeme hry současných i klasických autorů a mezi nimi zvláštní místo zaujímá dílo hronovského rodáka Aloise Jiráska, k němuž soubor našel vztah zcela nevšední, plný vážnosti a pochopení. Jeho práce i jeho historie souvisí se vším, co se v této podhorské oblasti změnilo za poslední

desetiletí a také s dosavadními ročníky Jiráskových Hronovů, které se staly významnou tradicí, důležitou nejen pro amatérské divadlo, ale pro celou naši kulturu. Členové hronovského souboru jsou s přehlídkou těsně spojeni a mnozí z nich aktivně spolupracují na jejich přípravách a podílejí se i na úspěšném průběhu.

Závodní klub ROH MAJ vytváří pro jejich práci příznivé podmínky, takže mají možnost uplatnit výsledky své práce nejen na domácí hronovské scéně nebo na zájezdech do okolí, ale vystupují také před publikem v Bánovcích nad Bebravou nebo v Blansku. Poslední léta práce souboru jsou charakterizována nástupem mládeže do hereckých řad i růstem členů souboru. Je to jen dokladem toho, že soustavná práce se vrací v zájmu a stálém obohacování vlastní práce a zejména diváků, kteří se rádi do hlediště vrací. Dokázalo to nejen více než deset repríz dramatisace Jiráskovy románové prvotiny Skaláci, ale i předcházející inscenace souboru.

SLOVO REŽISÉRA

Myšlenka i samotný smysl Jiráskových Skaláků přesahuje lokální význam a svou všeobecnou platností zní stejně naléhavě čtenářům všech míst a krajů. Přece je však na Hronovsku čteme a posloucháme s větší zájmatostí, s osobitějším a bezprostřednějším vztahem k postavám románu, k ději i příběhu. Den co den hledíme do stejných obzorů, strání i lesů, chodíme po cestách, kudv se brali na tajné schůzky ti, kteří se bouřili proti pánům, jsou nám známá místa, kde se scházel bláznivý cymbálista Jiřík se svou věrnou Lidkou, cestou po níž utíkal statečný dragoun Salakvarda. Obklopuje nás modravá Maternice, bájný Turov i náhodský zámek. „Na stráních i oupadech voní i dnes mateřídouška a běhlají se kopretiny“, a proto měli a mají Skaláci pro hronovský soubor „onu větší vůni dávných let“. Jsou pro nás víc než romantická četba, vzrušující příběh a dokonce víc, než jen literární dílo. Mají onu podmanivou vůni lidské touhy po svobodě, věrnosti, sousedské oddanosti a lidském přátelství. Všechno tu zní jako oslava lidské statečnosti, velkého zápasu o lepší život všeho lidu, o kladný smysl lidského života. A ani chmurné líčení trpělivého, bedrného života chudého lidu nezastře a nezacloní onu nesmírnou touhu lidí po lidském šesti a lidské důstojnosti.

Skaláci se svým vzorným revolučním patosem, velikou silou odporu prostého lidu proti pánům jsou dilem, které vytrysklo z národních potřeb a bolesti, vyslovilo geniální myšlenku autorovo i naděje miliónů pro svou i příští dobu. Jsou podle Zdeňka Nejedlého „obžalobou za minulé, ale také jako manifest pro přítomné!“ Svým vášnivým zaujetím pro spravedlnost, život, kde všechno slouží svobodě a lidskosti, míří i do našeho vědomí.

„Otcové vytrpěli, potomkům se uvolnilo.
Ale nejsou bez úkolu, bez povinnosti k národu.
Mají být jeho jádrem i silou.“

(A. Jirásek: Doslov ke Skalákům)

-jv-

Patronát: ČKD HRONOV

OSVALD ZAHRADNÍK

SONATINA PRO PÁVA

Divadelní hra o čtyřech obrazech

Ze slovenštiny přeložila Valeria Sochorovská

Režie: JOSEF STRNAD

Odborná spolupráce: JAN NOVÁK ,j. h.

Výtvarník: JOSEF FEUERREISEL, j. h.

JIRÁSKOVO DIVADLO — 7. SRPNA 1976

SOBOTA — 16.30 a 19.30 HODIN

OSOBY A OBSAZENÍ

Titus Gara

Marian Belan

Alžběta Kristeková

Javorská

Milica

Gros

Dr. JAROSLAV JÖRKA

Ing. VLADIMÍR HETFLEJŠ

MARIE JIRÁSKOVÁ

JANA KÝNLOVÁ

MARIE KRÁLOVÁ

LADISLAV TOMM

Technická spolupráce:

Věra Husáková, Stanislav Kábrt, Josef Kadaník,
Josef Kult, Václav Smutný, Eva Straková.

Ochotnické divadlo v Úpici má již více než stopadesátiletou tradici. Repertoár je zaměřen jak na činohru, tak na operetu. V současnosti disponuje soubor kádrem herců a režisérů, který uvádí ročně tři až čtyři inscenace různých žánrů. Spolupráce se ZDŠ na Blahovce a pozornost učňovské a středoškolské mládeži vedla k vytvoření mládežnického souboru. Soubor dbá i na teoretické vzdělávání svých režisérů v krajských a celostátních kursech.

V práci ochotníků se příznivě odráží spolupráce s profesionálními umělci z Divadla Vítězného února v Hradci Králové, výtvarníkem Josefem Feuerreisleem a režisérem Janem Novákem.

V poslední době byly uvedeny inscenace Jiráskovy Vojnarky a Tylova Strakonického dudáka, řada detektivek, komedie Létajíci snoubenky, Volá Melbourne, Bumerang, Neděle na střeše, divácký úspěch měly operety Loutka, Uličnice, Nejlepší je u nás a Nazdar, tatí. V současnosti se úpická dramaturgie obrací k problémům dnešního světa. Sólo pro bicí (hodiny) O. Zahradníka získalo na Festivalu současné divadelní tvorby Úpice 1974 cenu rady ONV v Trutnově, Jílkova komedie Silvestr úspěch zopakovala a dr. J. Jörka získal cenu za nejlepší herecký výkon. Na 45. Jiráskově Hronově měla inscenace veliký ohlas u publika a získala jednu z hlavních cen, cenu ÚV SSM a J. Strnadovi byla udělena cena za vytvoření postavy Silvestra. Svými doposud 23 reprízami je úpickou nejúspěšnější inscenací.

Vítězství souboru na dvou Týnišťských divadelních podzimech, čestné uznání na sympoziu v Třebechovicích, reprezentace Východočeského kraje na celonárodním přehlídce v Trinci, družební zájezdy na Slovensko do Myjavy a Senice, do Slaného, účast na Klicperově Chlumci, dlouhá řada vystoupení v okrese i kraji dokládají, že cílevědomá práce, kterou ochotníci ve volném čase divadlu věnují, nese své ovoce.

Odbor kultury ONV v Trutnově odměnil řadu členů souboru čestným uznáním za kulturně politickou práci. Nejvyššího ocenění se kolektivu dostalo u příležitosti 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou. Ministr kultury ČSR udělil dramatickému odboru A. Jirásek v Úpici čestné uznání za záslušnou kulturně politickou činnost.

SLOVO REŽISÉRA

Sonatina pro páva slovenského dramatika Osvalda Zahradníka završuje naše úsilí o poskytnutí obrazu hledání cest člověka k člověku, jeho snaze o vzájemné porozumění a pochopení, o místo v lidské společnosti.

Po Sólu pro bicí (hodiny) téhož autora a Jílkově komedii Silvestr, přicházíme před vás se Sonatinou ..., tedy s malou sonátou o čtyřech větách, jednáních. Naše divadelní hra respektuje fiktivní formu hudební předlohy: Rychlou první větu, druhou větu malou, třetí (po přestávce) v rytmu téměř tanečním, obměňujícím expozici a opět větu rychlou, závěrečnou, finální. Snažíme se zachovat i prolínání obou kontrastujících témat: Lidské samoty, a lidské spolupráce.

Sonatina pro páva (páva, jenž je pro nás metaforou křehkého, lehce zranitelného lidského srdce) není hrou velkých dějových situací. Naše inscenace v ní ani nehledá úderné a převratné myšlenky, ale skládá příběh z mozaiky drobných odpozorovatelných detailů, příběh o lidské moudrosti a vzájemném lidském pochopení, které může překonat samotu a získá nepatecké hrdiny (a snad i vás) pro naléhavé řešení otázky osamělých lidí.

Přáli bychom si, aby naše divadelní sonatina našla vnímavé diváky-posluchače.

Divadelný súbor pri Okresnom osvetovom
setredisku v Trenčíne

Patronát: VEBA, národný podnik, BROUMOV

JÁN SOLOVIČ
ŽOBRÁCKE DOBRODRUŽSTVO

Tragikomédia v dvoch častiach

Réžia: BEŇO MICHALSKÝ, a. h.

Scéna: AMÁLIA PRAŽMARIOVÁ, a. h.

JIRÁSKOVO DIVADLO — 8. SRPNA 1976

NEDĚLE — 16.30 a 19.30 HODIN

OSOBY A OBSADENIE

Gejza Galiba, holič	JOZEF KLÁNEK
Gabika, jeho žena	ANNA KONÍKOVÁ
Alfréd Cicák, holič	VILIAM DIVÍLEK
Mrenica, taxikár	IVAN VANCA
Pivonka, strážmajster ZNB	LADISLAV ŽIŠKO
dr. Plná, lekárka	ERNA SUCHÁNOVÁ
Ignác, žobrák	JOZEF SUCHÁN
Anastázia Rosen- geschwancznerová, učnica	ŠTEFÁNIA KUPČOVÁ
Neznámy pán	ŠTEFAN HOJSÍK, JOSEF URDA
Cilka, slečna	DAGMAR JÁNSKA

Svetlo: Eugen Milde

Masky: Rudolf Adami

Technika: Jozef Miškerník

Text sleduje: Anna Bolečková

Zvuk: Jozef Baláž

História ochotníckeho divadla v Trenčíne siaha ďaleko do minulosti. Prvé slovenské predstavenie, Palárikovo Incognito bolo už v roku 1871.

Za predmníchovskej republiky sa ochotníctvo trieštilo do mnohých spolkov a nezaznamenalo pozoruhodnejších výsledkov.

Až po oslobodení našej vlasti Sovietskou armádou a hlavne po víťazstve ľudu nad buržoáziou v roku 1948 začali najpriaznivejšie podmienky pre rozvoj amatérskeho divadla aj v Trenčíne.

Divadelnú činnosť najúspešnejšie prevádzali divadelné súbory pri ZK ROH Odevné závody a Merina. Prvý sa s Chalúpkovým Kocúrkvcvom v roku 1952 prebojoval až do Jiráskovho Hronova a v tom roku vystúpil tiež na scéne Slovenského národného divadla v Bratislave.

V dnešnej podobe pracuje súbor od roku 1964 pri Okresnom osvetovom stredisku, kde má vytvorené priaznivé podmienky.

V roku 1968, po inscenácii Ostrovského Bankrotu bol súbor preradený do kategórie B a o tri roky neskôr do kategórie A. V tomto období prišlo do súboru viac mladých hereckých nadšencov, ktorí popri skúsenejších ochotníkoch pracujú dodnes.

V roku 1972 sa súbor zúčastnil Palárikovej Rakovej s pôvodnou Repkovou hrou Vlci v močiarioch.

Tohoto roku už po tretí raz reprezentoval Západoslovenský kraj na XVI. divadelnej Spišskej Novej Vsi. A reprezentoval dobre, keď získal hlavnú cenu Ministerstva kultúry SSR a zabezpečil si účasť na celoštátnom festivale ochotníckeho divadla — Jiráskovom Hronove.

SLOVO REŽISÉRA

Dramatika Jána Soloviča netreba diváckej obci dvakrát predstavovať. Jeho hry hrajú profesionálne divadlá i ochotnícke divadelné súbory. V poslednom čase sme videli v televízii aj jeho úspešný seriál Straty a nálezy, ktorý si získal srdcia mnohých divákov.

V jubilejnom roku osiáv oslobodenia — 1975 sme úspešne uviedli jeho hru Strieborný jaguár, ktorá mala u obecnstva mimoriadny úspech. Súbor ju hrál celkom 25 krát — tak dôstojne splnil svoj záväzok k 30. výročiu oslobodenia.

V tomto roku sme opäť siahli po Solovičovi. Zaujala nás jeho tragikomédia Žobrácke dobrodružstvo, v ktorej si autor vzal na mušku ľudí dneška a nadstavuje zrkadlo ich neduhom — ako sú chamtivosť, faloš, pretváрка, túžba získať peniaze bez práce, malomeštiactvo — všetko negatívne javy, ktoré ničia vnútorné hodnoty a medziľudské vzťahy.

Patronát: MEOPTA HYNČICE

KAREL ČAPEK
VĚC MAKROPULOS

Komedie o třech dějstvích

Režie: EVŽEN STŘÍBRSKÝ

Umělecká spolupráce: ANTONÍN BAŠTA, j. h.

Scéna: JIŘÍ SLAD

JIRÁSKOV ODIVADLO — 9. SRPNA 1976

PONDĚLÍ — 16.30 a 19.30 HODIN

OSOBY A OBSAZENÍ

Emilia Marty	MIL. NĚMEČKOVÁ
Jaroslav Prus	JOSEF NĚMEČEK
Janek, jeho syn	JIŘÍ ZIKMUND
Albert Gregor	KAREL FRANTEK
Hauk - Šendorf	JAROSLAV VINAŘ
Advokát dr. Kolenatý	EVŽEN STŘÍBRSKÝ
Solicitátor Vítek	KAREL PECHÁČEK
Kristina, jeho dcera	OL. ZIKMUNDOVÁ
Komorná	JITKA MLEZIVOVÁ
Lékař	KAREL ZIKMUND
Strojník	JAROMÍR POPIEL
Poklízečka	LUD. STŘÍBRSKÁ

Světla: Jiří Slad

Text sleduje: Marta Haklová

Historie prachatického divadla sahá daleko do minulosti. Nejstarší dosud známý doklad pochází z roku 1570 (Komedie o Zuzaně). První pokusy o stálá divadelní představení se uskutečnily až v devatenáctém století, kdy v Prachaticích hrály české i německé skupiny.

V roce 1882 vznikla Česká beseda, která mimo jiné organizovala také česká divadelní představení. V roce 1928 vznikl v Prachaticích Český spolek divadelních ochotníků a v téže roce zahájil bohatou činnost. V roce 1929 měl už 138 členů a ročně uváděl až osm her. převážně inscenací děl českých klasiků. Z dvacátých a třicátých let se zachovala alba fotografií, programy, protokoly, korespondence i kniha zápisů a také osobní korespondence s. A. Jiráskem. V té době uváděl spolek

hry posilující české vědomí — Jiráskovu Lucernu, Mahenova Jánošíka a další tituly. Objevovala se sociální tematika a jistě to nebylo snadné, vždyť správa města a tím i divadla byla až do roku 1945 v německých rukou.

V předválečném období sehrál spolek pokrokovou úlohu, za deset let trvání uvedl 74 her, při 115 představeních a v roce 1935 se zúčastnil Jiráskova Hronova. Těsně před zábořem pohraničí uvedli jeho členové inscenaci Čapkovy Matky, která měla premiéru 2. dubna 1938.

Po osvobození Československa Sovětskou armádou a zejména po únorovém vítězství v roce 1948 nastává nebyvalý rozvoj celé oblasti, s nímž souvisí i vzestup kulturní. Amatérský divadelní soubor a ostatní kolektivy zájmové umělecké činnosti nacházejí dobré podmínky při Městské osvětové besedě a od roku 1973 v Městském kulturním středisku.

V dnešní podobě pracuje soubor od roku 1969. Uvádí jednu až tři inscenace do roka, které často reprizuje v řadě obcí okresu a zajíždí i mimo jeho hranice. Repertoár je rozmanitý — tvoří ho jak hry našich autorů, současné i klasické, tak hry se zpěvy, o jejichž inscenace se soubor čas od času pokouší. Těžiště jeho práce je však v komorně laděných činoherních žánrech. V posledních letech je práce veimí složitá, protože Městské divadlo je pro havarijní stav uzavřeno a rekonstrukce si vyžádá delší čas. Tento stav vede soubor k využívání jednodušších forem, vhodných pro zájezdovou činnost, která je dosti rozsáhlá. Patnáct až dvacet repríz v místech, kde je pouze pódium, není zvláštností. Zdá se, že tato praxe vede k vnitřnímu vyhrávání kolektivu i jeho interpretační úrovni. Zvláště významný je podíl spolupráce s metodickými institucemi, jak okresními tak krajskými.

Členové souboru mají různé profese, jsou mezi nimi jak příslušníci dělnických profesí, technici, zaměstnanci závodů a úřadů, tak pedagogové a zdravotníci pracovníci. Zvláště potěšitelný je stálý zájem mladých lidí, kteří svým elánem příznivě ovlivňují vnitřní život souboru a jeho celkový charakter. Můžeme tedy říci, že kolektiv, který má dnes 35 členů, je mladý, a proto má svá nejlepší léta stále ještě před sebou.

Patronát: RUBENA, národný podnik, NÁCHOD

JOSEF HOLLÝ

GEL'O ALEBO TI DRUHÝ A GEL'O

Netradičná koláž v dvoch častiach s muzikou

Upravil a režíroval: IVAN ŠENŠEL,

pri réžii pomáhali: MICHAL CHOMO
a VLADIMÍR RÁDY,

při choreografii: MILOŠ GAŽO

Pesničky zveršovali: ZDENA KUČEROVÁ
a IVAN ŠENŠEL,

hrajú ich: JANO ERHARDT (vedúci hudby)
a trúbka), JOSEF HRIVÁK (bicie),
JURAJ CHOMO (basgitara),
ANNA KARHUTOVÁ (organ),
MIROSLAV KOMPIŠ (gitara)

JIRÁSKOVO DIVADLO — 10. SRPNA 1976

ÚTERÝ — 16.30 a 19.30 HODIN

HRAJÚ TÍTO A TOTO:

FRANT. DUBOVEC	pekára Potockého
VL. FRNIAKOVÁ	jeho ženu Amálku
V. MARTANOVÁ	ich dcéru Želmírkú
BOŽ. ŠTREITOVÁ	jeho švagrinú Karolínu
IGOR ŠTREIT	jej synovca Fedorka
LUB. GAJEROVÁ	jej neter Elenku
ONDREJ SLIACKÝ	jeho priateľa mäsiara Voňavku
ŠTEFAN REMEŇ	Fedorovho priateľa Geľu
IVAN MACKO	Želmírkinho nápadníka Kováča
VLADIMÍR RÁDY	Elenkinho nápadníka
PETER ZRNÍK	Záhorského
JÁN PAŠTRNÁK	doktora Topol'ského
MARIÁN FÚZIA	doktora Zelenáka
LUDOVÍT BOROŠ	doktora Rubánusa
ANNA ODSKOČOVÁ	úžerníčku Wechslerku
EL. PETRÁŠKOVÁ	pytačku
MÁRIA ŠLACHTOVÁ	detektívku
OTO BÚZIK	pána policajta
VLADIMÍR RÁDY	
PAVEL PIOVARČI	pána policajta
MICHAL CHOMO	

Odohráva se kedykoľvek a kdekoľvek, kde sa
nájdu Potockovci a podobní pechorivci.

Za technickej pomoci Pavla Sochora predsta-
venie ozvučuje Jiří Srba. Scénografovi Vladimí-
rovi Jureckému radil Jozef Ciller a. h., sviati
Ladislav Slosiar. Kostýmy navrhli Vlasta Frnia-
ková a Ivan Šenšel, účesy robí Margita Glavová.
Inscenáciu vedie Oto Búzik.

Hrádcký súbor vznikol r. 1957 a odvtedy pracuje systematicky a neprerušene. Naštudoval doteraz 34 premiér, z toho 20 celovečerných hier. Do konca júna videlo jeho 328 vystúpení cca 84 000 divákov. Ťažisko jeho pôsobnosti je v obciach liptovskomikuláškého okresu — na dedinách odohráva veľkú väčšinu svojich predstavení. Toto isteže ovplyvňuje jeho dramaturgiu, pri tom sa však snaží priniesť dedinskému divákovi moderné, netradičné divadlo a možno s uspokojením konštatovať, že ho tento prijíma a to aj staršia generácia. Dostal sa však neraz aj mimo okresu — dvakrát do Juhoslávie a s Geľom v máji t. r. do Maďarska. Vystupoval na celom rade festivalov, ako bol Celoštátny festival r. 1961 v Liptovskom Mikuláši a Jindřichovom Hradci, dvakrát na Palárikovu Rakovú (prehliadka pôvodných sloven-

ských hier), dvakrát na Divadelnom máji v Krnove. Za svoju činnosť dostal súbor celý rad uznání — spomenieme len to najvyššie: Plaketu G. F. Belopotockého; jeden člen má Zlatého Tyla, piati Plaketu G. F. Belopotockého, šiesti Plaketu ÚV ZDOS. Súbor je členom Stálej divadelnej ochotníckej scény v Liptovskom Mikuláši a pôsobí pri ňom najväčšia základná organizácia ZDOS.

Do povedomia divadelnej verejnosti sa súbor zapísal roku 1961 a odvtedy patrí medzi popredné súbory — už šesťkrát sa zúčastnil Spišskej Novej Vsi. Trvalo mu to však 19 rokov, kým sa mu otvorili brány Hronova. Vystúpenie na akejkolvek okresnej, krajskej či celoslovenskej prehliadke sú preň vyznamenaním a poctou. Tým viac je to pri účasti na tejto našej divadelnej olympiáde — kde je to najhlavnejšie zúčastniť sa. Prichádzame do Hronova s úctou, odkrytou hlavou a s túžbou nesklamať dôveru.

SLOVO REŽISÉRA

Najväčšia nádej predválečnej slovenskej dramatickej literatúry píše Geľa Sebechlebského (Geľo bol historická postava, študoval v Bystrici a kadečo povyvádzal), Jozef Hollý, nedožil sa premiéry svojej najlepšej hry, lebo krátko po jej vzniku r. 1910 umiera tridsaťročný. Geľo, tento šibal s láskavým srdcom, prekabátil celú galeriu záporných postáv zo slovenského malomesta a pomôže krásnym mladoňom slovenským získať dámy ich srdca. Tak sa Geľo hrával a hráva. Súbor sa však pokúsil o niečo iné: vytrhol hru z historizujúceho prostredia, lebo sa nazdáva, že je v nej dosť myšlienok aj divadelnosti, aby rezonovali aj v odhistorizovanej forme. Hrá sa štylizovane a nadsadene a z nadhľadu sa súbor snaží vysmiať svojim postavám a cez ne sebe samým, svojim neduhom — životným aj divadelným.

Kolektív sa snaží svojim šantením po javisku vzdať hold svojej veľkej láske, divadlu, a to tým najkrajším spôsobom: smiechom. Možno povedať, že doterajší kontakt s publikom bol vždy veľmi dobrý. O toto všetko sa súbor snaží svojimi vlastnými silami, ochotníckymi schopnosťami. Od múdrejších od seba sa snaží učiť a dať si poradiť. Geľo prirástol súboru mimoriadne k srdcu, pokúsi si získať srdce aj toho najnáročnejšieho diváka v Hronove.

Divadelní soubor Osvětové besedy Říčany,
členský soubor SČDO

Patronát: ELTON, n. p., NOVÉ MĚSTO N. MET.

ALEXEJ ARBUZOV

ROMANCE VE TŘECH

Odehrává se v Leningradě

Z ruského originálu přeložila Hana Nejedlá

1. díl — březen až květen 1942

2. díl — březen až květen 1946

3. díl — prosinec 1959

Režie: JIŘÍ ŠATOPLET

Hudba: K. V. BURIAN

Scéna: ALOIS NOSEK, LADISLAV ROUČKA

JIRÁSKOVO DIVADLO — 11. SRPNA 1976

STŘEDA — 16.30 a 19.00 HODIN

OSOBY A OBSAZENÍ

Marat

VÁCLAV ŠPIRIT

Lika

MARIE ŠPIRITOVÁ

Leonidik

KAREL PURKAR

Světla: Jaroslav a Pavel Zikmundovi.

Zvuk: Jiří Jerie. Inspice: Zdenka Hřivnáčová

Text sleduje: Alexandra Fléglová

Říčanský soubor patří lety mezi ochotnické „kmety“. Je mu totiž letos přesně sto dvacet let. Ale v jeho činnosti a práci se takové stáří nepozná. Naopak. Je souborem mladých lidí, které spojuje láska k divadlu a snaha dělat dobré divadlo. A jsou ochotni pro to udělat ne něco, ale hodně navíc. Proto také jeho členové využili pochopení a podané ruky Městského národního výboru a pustili se do rekonstrukce staříčkého Domu osvěty, která se po třech letech blíží k svému závěru. Za moderním sálem, jevištěm, šatnami, klubovnou se skrývají tisíce brigádnických hodin. A v takových bojových podmínkách se studovala i Romance ve třech.

Mladá a nová krev byla v historii souboru vždy hnacím motorem. Zejména po roce 1945 začala stoupat aktivita i umělecká úroveň souboru. Vyplatilo se vsadit na mládí, vsadit na spolupráci s místním gymnáziem. K nejúspěšnějším inscenacím se zařadily Stehlíkova Mordová rokle (s 35 reprizami), Gorkého Jegor Bulyčov, Nezvalova Manon Lescaut, Klicperův Hadrián z Římsů, Gogolova Ženitba a Revizor, Čapkův Loupežník, Vandenbergovi Hoši, dívky a psi, Jensonův Lišák (Volpone). Soubor si začal odnášet uznání za svoji práci z okresních, krajských, mezikrajských přehlídek a různých festivalů. Rostla i jeho organizátorská činnost, sílila jeho celková aktivita ve městě, čehož výsledkem bylo i sedmé místo v soutěži vyhlášené v roce 1975 ústředním výborem SČDO.

Ale přes všechny ty úspěchy v posledních letech se všichni členové souboru těší na okamžik, až začnou opět hrát na domácí scéně v rekonstruovaném Domě osvěty. Vždyť tam má soubor své základní poslání.

—jš—

SLOVO REŽISÉRA

Romance ve třech na festivalu Mladých divadel v Poďěbradech „dopadla“ tak, že jsme málem udělali za ní tečku i my. Co bychom se nepochlubili, zkrátka prohra.

Čas vše hojí, i rány, ale s tím jsme se smířit nechtěli. Vyzkoušeli jsme nového Leonidika a konečně se

třetím jsme po úpravách textu, vyřešení přestávek mezi jednotlivými obrazy a po větším zapojení hudby, začali hru znovu studovat. A teprve teď nás pořádně chytla a už nepustila. Hledali jsme způsob, jak nejpresvědčivěji vyjádřit autorův věčně živý motiv o smyslu života, řešený na osudu docela obyčejných mladých lidí, vytvářejících jakýsi „milostný trojúhelník“.

Jde o komorní lyrické drama. Hra je náročná na hereckou práci, má svá ošidná úskalí ve stavbě, textu. Pustili jsme se do boje, neboť Marat nás doopravdy přesvědčil, že „nikdy není pozdě začít znovu, a třeba i od začátku...“

Patronát: OV SSM NÁCHOD

TITUS MACCIUS PLAUT

CHVASTÚŇ

Réžia a scéna: JOZEF BEDNÁRIK

Choreografia: EVA MATEJKOVÁ

JIRÁSKOVO DIVADLO — 11. SRPNA 1976

STŘEDA — 21.30 HODIN

OSOBY A OBSADENIE

Palestrio	VÍT BEDNÁRIK
Periplektomenus	FRANTIŠEK TIBENSKÝ
Sceledrus	ANTON HALADA
Filokomasia	MATA HORNÍKOVÁ
Pleusikles	JÁN LUKAČOVIČ
Milfidippa	JÚLIA LUKAČOVIČOVÁ
Akroteleucia	ANTÓNIA BEDNÁRIKOVÁ
Pyrgopolinices	AUGUSTÍN BACHRATÝ

Predstavenie vedie: Lubomír Jedlička

Text sleduje: Štefánia Slobodová

Zvuk: Marián Kovačic, Marián Bednárík

Technika: Ladislav Lukačovič, Štefan Bachratý,
Ján Morvay, Augustín Tibenský,
Peter Lukačovič, Augustín Lukáč

Krátka, ale plná je história zväzáckého súboru ZO Zelenča. Jeho vznik sa datuje ku koncu roku 1973 kedy skupinka mladých ľudí opantaná Táliou a rozhodnutá tráviť svoj voľný čas užitočnejším spôsobom, rozhodla sa naštudovať divadelnú hru. S cieľom splniť toto predsavzatie „donútili“ s. uč. Rozáliu Bednárikovú režírovať ich umelecké počiny a pustili sa s chuťou do práce. Výsledok? Neuveriteľné sa stalo skutočnosťou. Dňa 21. marca 1974 sa dedina Zelenč stala svedkom prvej premiery ochotníckeho divadla po mnohých neúrodných rokoch, po rokoch „temna“. Bola to komédia od O. Zelenku — „Košíelka“. Diváci boli nadšení, aktéri ešte viac. Prišli i prvé úspechy: postup do okresného kola ochotníckych div. súborov „C“ kategórie a tam lichotivé 2. miesto.

Hovorí sa, že s jedlom rastie chuť, a ochotníci zo Zelenča mali výborný apetít. V nasledujúcej sezóne si predostreli riadnu porciu. Popasovali sa s Moliérom a jeho Oklamánym manželom. Chceli dokázať viac ako predtým, potrebovali však odbornú pomoc. A tá prišla v podobe nového režiséra, herca krajového divadla v Nitre, Jozefa Bednárika, zelenečského rodáka. Od tejto chvíle a práve vďaka jemu, začal súbor dostávať svoju tvár. Bednárikova práca s hercom, jeho komediálne myslenie a cítenie konvenovalo s myslením celého kolektívu a tak bol daný základ k nastúpeniu svojskej cesty k umeniu. Súbor si znovu vybojoval postup do okresného finále a po víťazstve účasť na krajskej prehliadke div. ochotníckych súborov „C“ kategórie v Šoporni v apríli 1975. Za úspešnú a cieľavedomú činnosť bol súbor v roku 1975 preradený do kategórie pokročilých, do kategórie „B“.

Pri príprave plánu práce na rok 1976 vychádzal súbor, tak ako po minulé roky, z daného hereckého materiálu, z mentálnych vlastností jednotlivých členov súboru a ich typových hodnôt. Súbor je zložený z mladých ľudí s prirodzeným zmyslom pre humor, preto výber ďalšej naštudovanej hry bol ovplyvnený týmto faktom. Veršovanou komédiou T. M. Plauta Chvastúň chcel pokračovať v nastúpenej ceste svojského prístupu a dospieť na rovinu naplnenia základnej etapy svojho vývoja, ktorá by bola odrazovým mostíkom k umeniu plnšiemu a náročnejšiemu. Použitím spomínaných typových vlastností hercov sa zrodila štýlovo čistá a rýdzo divadelná inscenácia. A zrodili sa i ďalšie úspechy: — postup na krajskú prehliadku do Nového Mesta nad Váhom a víťazstvo s právom reprezentovať Zsl. kraj na celoslovenskej prehliadke ochotníckych divadelných súborov „B“ kategórie v Liptovskom Mikuláši.

XVI. Belopotockého Mikuláš v dňoch 19.-23. mája 1976 bol vrcholom snažení divadelného súboru DO SZM Zelenč. Obdržal cenu Ministerstva kultúry SSR, ktorá bola výrazným ocenením jeho práce a zároveň záväzkom, že v nastúpenej ceste nepoľaví.

Vít Bednárik

Dělnické divadlo při Obvodním kulturním
vzdělávacím středisku Brno V.

Patronát: KOVOPOL, n. p., POLICE N. MET.

JORDAN RADIČKOV

**SNÍH SE SMÁL,
AŽ PADAL**

Z bulharského originálu Januari přeložil
Miloš Vojta

Režie a úprava: PAVEL ŘÍMSKÝ, j. h.

Asistent režie: MIRKA MOUKOVÁ

Scéna a okstýmy: ANTONÍN VOREL, j. h.

Hudba: OTTO BITTNER

JIRÁSKOVO DIVADLO — 12. SRPNA 1976

ČTVRTEK — 16.30 a 19.30 HODIN

OSOBY A OBSAZENÍ

Zuso	MIROSL. ZLATOHLÁVEK
Isaj	FRANTIŠEK KLAŠKA
Listonoš	LIBOR OLŠAN
Lazar	FRANTIŠEK PALČÍK
	JOSEF VESELÝ
Angel	JIRÍ NEKUDA
Sofrona	MARIE FANTUROVÁ
Gavril	PAVEL BEDNÁR
Veliko	JOSEF HORÁK
Torlak	MIROSLAV KUČERA
Torlakův příbuzný	FRANTIŠEK PALČÍK
Tatarův chlapec	MARTIN NEZVAL
Křídlovkář	OTAKAR MOUKA
Petr Motorov	PETR HLAVÁČ
Servírka	MIRKA MOUKOVÁ
Muzikanti	HUDEBNÍ SKUPINA OTTY BITTNERA
Loutkoherci	ZUZANA KETTNEROVÁ HELENA WEINSTEINOVÁ LUBOŠ MACKŮ JIRÍ MICHÁLEK

Světla: Václav Müller, j. h., Jindřich Nekuda

Zvuky: Otakar Blažek, j. h., Jan Vykypěl

Rekvizity: Otakar Mouka

Inspicie: Libor Olšan

Text sleduje: Helena Weinsteinová

Technický kolektiv pod vedením Jar. Fadrny

„Komedie, kterou uvidíme, je pohledem do světa, který nám není důvěrně znám. Je obrazem událostí, které se na bulharské vesnici odehrály během jednoho desetiletí, jsou dílem jedné generace, jsou výsledkem zdravé lidské víry ve vlastní síly. Stejně procesy naše vesnice prožívala během celého století. Můžeme tedy považovat hru Jordana Radičkova za historický drobnohled, který nám pomůže události jednoho českého století koncentrovat do jednoho bulharského dne.“

Miloš Vojta

Základy Dělnického divadla byly kladeny v době, která byla ve znamení národnostního útlaku, sociálního i politického utlačování dělnictva v bývalé rakousko-uherské monarchii. Tehdy v roce 1906 vznikl na předměstí Brna, Králově Poli nový český ochotnický soubor, jehož herce i publikum tvořili královopolská dělníci. Ačkoliv c. k. hejtmanství činnosti souboru nepřálo, nachází nové české divadlo stále větší podporu u širokých mas dělnictva a rozvíjí především právě divadelní umění, které získalo převahu nad ostatní činností spolku. Hry jako Stávká, Člověk bestie, Drama čtyř chudých stěn apod., které byly v této době inscenovány, přestaly být tehdejšímu publiku pouhou zábavou. V nich lid poznal svůj život, své bolesti a radost, a v nich se také učil poznávat svou budoucnost.

Po osvobození naší republiky se v roce 1951 stává Dělnické divadlo součástí Závodního klubu Královopolské strojírny, jednoho z největších závodů v Brně. Tím jsou vytvořeny podmínky pro dobrou tvůrčí práci divadla v krajské soutěži LUT a soubor se také stává účastníkem Jiráskova Hronova.

V roce 1956 zajíždí jako první ochotnický soubor za našimi krajany do Vídně, kde hraje Tylovou „Lesní pannu“ a „Vojnarku“ Aloise Jiráska.

V roce 1960 bylo Dělnické divadlo za svou činnost poctěno „Cenou osvobození města Brna“.

S divadlem spolupracuje řada profesionálních umělců, hlavně členů Státního divadla v Brně.

Vliv profesionálních umělců je znát na kvalitě představení. V roce 1968 navštívilo naše divadlo 10 337 diváků. V roce 1969 12 031 diváků a v roce 1970 je to již 15 321 diváků. Soubor odehraje průměrně 30 představení ročně.

V roce 1974 začal pracovat se souborem profesionální režisér Pavel Rímský, který se stal současně uměleckým poradcem souboru. V jeho režii soubor nastudoval k 30. výročí SNP hru Ivana Bukovčana Sníh nad limbou ve scéně Antonína Vorla. Oba dva jsou členy Divadla brň Mrštíků. Inscenace zvítězila na Úpici 75 a získala cenu Východočeského krajského národního výboru v Hradci Králové na 45. Jiráskově Hronově. Zdeněk Bureš byl několikrát odměněn cenami za vytvoření postavy Němce.

Zřizovatelem souboru je od roku 1974 OKVS v Brně V.

SLOVO REŽISÉRA

Bulharská literatura se v posledních letech utěšeně rozrostla a jako košatý strom vysílá mohutné větve na všechny strany, tak i tento košatý strom bulharské literatury proráží svými věvemi vlastní obzor a nyní je už vidět ze širokého okolí. Zejména drama zaznamenalo nebývalý rozmach. K nám se dostalo zásluhou jeho znalce, překladatele, dramaturga a redaktora Miloše Vojty.

Původní název Januari, čili Leden, změnil na Sníh se smál až padal, neboť vyjadřuje ducha Radičkovovy hry a vyplývá z jejího obsahu a dovolím si říci i z povahové podstaty Miloše Vojty.

Metafora je základním znakem tvorby Jordana Radičkova. Je to básníkově vidění života. Hravost a fantazie dítěte našeho věku ho nutí nacházet v obyčejných lidech a věcech poezii, hrát si s příběhem a Radičkov nás zase nutí nebyt pořád racionalisty, ale snít s ním, bavit se, hrát si, vymýšlet a fantazírovat spolu s postavami jeho hry, vyrostlými v přírodě jako samorosty, do nichž se civilizace otiskla bizarním způsobem. Tito lidé mají v sobě přírodní moudrost i omezenost svého malého hnízda.

Příběh je hrou o záhadě. A záhada probouzí fantazii — i v postavách i v nás v hledišti. Nehledejme v ní transcendentno, nepřipisujme jí nemarxistické myšlení — je to pohádka pro dospělé, je to vyprávění blízké českému srdci, tak jako jsou pohádky Boženy Němcové a jiných klasiků, je to tak blízké jako hry Jana Drdy nebo hry současné autorky Marie Kubátové z Podkrkonoší, je to tak blízké českému srdci jako vyprávění mládků a stárků, putujících po proudu řek od mlýna k mlýnu, „potkávajících“ vodníky, víly, rusalky, hejkaly a jinou havěť, která se stala za dlouhých večerů v mlýnici zábavným vyprávěním o „záhadách“. Proto je nám blízké Radičkovovo vyprávění o záhadě, že v něm zaznívá tará lidová báje se svou humornou i tragickou tvář — jak výmluvně už vypovídají starořecké divadelní masky — jedna s ústními koutky nahoru — rozesmátá, druhá s ústními koutky dolů — ubrečená, a je to tatáž huba, jak řekl kdosi moudrý.

Radičkov nás ve své hře vodí po zajímavých zarostlých chodnících a na nich nás nechá setkat se s mnohým, co k nám promlouvá aktuálně a naléhavě. Je to jako houbaření: brouzdáš lesem, vidíš v něm život i drama života i koření života — jen umět číst, a přitom nasbíráš vzácnost — neboť houby nemají sice kalorie, ale mají chuť a vůni.

Pavel Rímský

Patronát: TEPNA 08, 10, HRONOV

JIRÍ MAHEN NASREDDIN

Komedie o dvou dílech

Úprava a režie: ALOIS HAJDA,
režisér Divadla pracujících v Gottwaldově

Scéna: JOSEF PULEC

Návrhy kostýmů: JOSEF JELÍNEK, j. h.

Hudební spolupráce:
GUSTAV HRABAL, VĚRA HEJHALOVÁ

Pohybová spolupráce: JITKA DVOŘÁKOVÁ

JIRÁSKOVO DIVADLO — 13. SRPNA 1976

PÁTEK — 16.30 a 19.30 HODIN

OSOBY A OBSAZENÍ

Moudrý kádi Nasreddin	LUDVÍK TVARŮŽEK
Vyvažič odpadků Abdula	GUSTAV HRABAL
Uzenář	EDUARD HALAMA
Chudás	JAROSLAV FUSEK
Achmed, honec velbloudů	ZDENĚK NOVÁK
Hasan, jeho kamarád	JAN MAZÁK
Kupec ze Smyrny	LAD. KIRILENKO
Domorodec hubující na všechno na světě	LADISLAV MAZÁK
Děda s konví	OTAKAR VÍZDAL
Princ	DUŠAN PŠENKO
Vrchní strážce v harému	MIREK VEČERKA
Princezna	LUDMILA ČÁPKOVÁ
Stará chůva	MARIE VALACHOVÁ
Hezká služka	ALEX. OBSTOVÁ
Dav 1	VĚRA HEJHALOVÁ
	VĚRA ŠÍŠKOVÁ
Dav 2	MARIE HORÁKOVÁ
	M. DOBROSLÁVKOVÁ
Tanečnice	JANA FOLTÝNOVÁ
	JARMILA HYŽÍKOVÁ
	AL. MATYŠČÁKOVÁ
	VĚRA ŠÍŠKOVÁ
	GINA KLÍMOVÁ
Strážní	MIREK VÍZDAL
	JIRÍ VEČERKA
Hasič	STANISL. JUHAŇÁK

Děj se odehrává ve dvou dnech

Světla: Ondrej Jurkovič, Stanislav Valach.

Zvuk: Gustav Hrabal ml.

Výroba a stavba scény: Josef Večerka
s kolektivem.

Výroba kostýmů: Ludmila Čápková,
Marie Horáková.

Rekvizity a inspicie: Stanislav Juhaňák.

Text sleduje: Jiřina Večerková.

Představení řídí: Květoslav Vančura.

Divadelní odbor Sdruženého závodního klubu ROH v Kroměříži vědomě navazuje na více než stoletou tradici ochotnického divadla ve městě. Vždyť první představení se uskutečnilo 18. dubna 1865 a jak se dočteme v pamětních spisech, „jistě je, že duchovním otcem založit v Kroměříži ochotnické divadlo byl Jindřich Mošna“.

Od roku 1952 začal soubor pracovat při ZK PAL Magneton v Kroměříži, který je největším podnikem okresu. Novou činnost zahájila inscenace hry J. K. Tyla Lesní panna, která se stala prubířským kmenem nového divadelního souboru, mobilizovala zájemce o divadelní práci a stala se nástupem k cílevědomé dramaturgii zobrazující život a formující myšlení lidí směrem k pokroku, k socialismu.

V prvním období nastudoval soubor řadu her, z nichž mimořádného úspěchu dosáhla inscenace Moliérova Tartuffa, která dosáhla osmnácti repríz a její tvůrci v soutěži závodních klubů Svazu zaměstnanců ve strojírenství v Brně dosáhli nejvyššího úspěchu v celostátním měřítku, jenž zavazoval. I v dalších letech uváděl soubor řadu her našich i světových klasiků, pohádek a připravil mnoho večerů poezie.

Tehdy byla také uvedena hra současné slovenské autorky Magdy Matušikové Kristina, s jejíž inscenací se soubor poprvé zúčastnil jubilejního 25. Jiráskova Hronova v roce 1955, kde získal třetí hlavní cenu. Na inscenaci poprvé spolupracoval kroměřížský rodák a bývalý pracovník n. p. PAL Magneton Alois Hajda, režisér Divadla pracujících v Gottwaldově. Jeho dvacetiletá práce se souborem má v tomto ohledu hluboký význam nejen pedagogický a umělecký, ale především politický. Alois Hajda má nespornou zásluhu na tom, že soubor kvalitativně rostl jako celek od inscenace k inscenaci — na vrcholu jsou pak čtyři po sobě jdoucí „hronovská představení“ — v roce 1972 Čapkova Matka, která v roce 1972 získala cenu ministerstva kultury SSR, Hrubínova Křišťálová noc, již byla opět udělena jedna z hlavních cen, I. Ůrkényiho Kočičí hra, nastudovaná na počest 30. výročí Slovenského národního povstání a Bertolta Brechta Pušky paní Carrarové, uvedené na počest 30. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. Kroměřížský soubor dosáhl mnoha úspěchů na různých festivalech a přehlídkách amatérského divadla a zájmové umělecké činnosti a dnes, po integraci kulturních zařízení města Kroměříže, se divadelní soubor ZK PAL Magneton stal součástí Sdruženého závodního klubu ZK ROH. Rozšířený o další mladé zájemce pokračuje v práci a pod vedením dlouholetého spolupracovníka, režiséra Divadla pracujících v Gottwaldově Aloise Hajdy, nastudoval komedii Jiřího Mahena Nasreddin. Po šesti reprízách byla inscenace doporučena na mezikrajsovou přehlídku v Jablonci nad Nisou, kde reprezentovala Jiho-moravský kraj. Na doporučení výběrové poroty bylo představení Mahenova Nasreddina zařazeno do programu 46. Jiráskova Hronova. Soubor si váží této pocty zvláště proto, že porota ocenila kolektivní výkon, to znamená vedle dlouholetých členů i nové mladé lidi, debutanty, kteří jsou zárukou další práce souboru.

Patronát:
STAVOSTROJ, n. p., NOVÉ MĚSTO N. MET.

TIBOR DÉRY - SÁNDOR PÓS

FESTIVAL

Smyšlená muzikálová rekonstrukce jednoho festivalu s použitím překladu Anny Rossové

Režie: RUDOLF MÁHRLA

Hudba: RICHARD POGODA

Choreografie: EVA JAHODOVÁ

Scéna: SLAVOJ KOVAŘÍK

Hudební nastudování a klavír: Richard Pogoda,
saxofon: Milan Opravil, bicí Miroslav Vykydal,

flétna: Kateřina Hudcová,

basová kytara: František Mikulec

Kostýmy: MILUŠE HRADSKÁ

JIRÁSKOVO DIVADLO — 14. SRPNA 1976

SOBOTA — 16.00 a 19.00 HODIN

OSOBY A OBSAZENÍ

Josef	VLASTIMIL DLABAL
Manuel	PAVEL DOSTÁL
Matka	VĚRA HLOUŽKOVÁ
Muž	SL. HLOUŽEK
Policista	ZDENĚK KOLMAŠ
Beverley	MARIE BOHÁČOVÁ
Jedna z davu, hrající Ester	JARKA BÍLÁ
Jedna z davu, hrající jakousi holku	EVA POGODOVÁ
Jedna z davu, hrající reportérku	EVA EREMIÁŠOVÁ
Jeden z davu, hrající Mickyho a Pekelného Anděla	JOSEF DUŠEK
Jeden z davu, hrající Reného	PETR ŠVEHLÍK
Zpěvačka	KAT. HUDCOVÁ
Zpěvák	JAROSLAV ŠVEC
Další z davu	LUDEK ČTVRTLÍK
	JANA DLABALOVÁ
	LUD. CHYTKOVÁ
	EVA JANČÍKOVÁ
	EMIL MOČIČKA
	RENATA MOŠTICKÁ
	JAN MÁJ
	MARIE SEDLÁKOVÁ

Představení řídí: Jiří Hlaváč, vedoucí jevištní

stavby: František Mikula, vedoucí osvětlení:

František Bartošek

Amatérské studio Státního divadla Oldřicha Stibora v Olomouci vstupuje do své patnácté sezóny. Za toto období uvedlo 15 premiér a uskutečnilo dvě původní televizní inscenace. V řadách Studia se vystřídala bezmála stovka mladých lidí, z nichž mnozí zakotvili na prknech profesionálních divadel, ať už je to Hanka Maciuchová z pražského Vinohradského divadla, Jan Kanyza z Divadla Na zábradlí, Marie Spurná z ústeckého Činoherního studia, Ivana Koktová a František Preisler, kteří v současné době působí ve Státním divadle Oldřicha Stibora v Olomouci.

Za těch patnáct let zcestovalo Studio kus světa. bylo ve Velké Británii, Rakousku, Maďarsku a NSR. Zúčastnilo se tam mezinárodních festivalů, kde byla možnost

konfrontovat dosažené výsledky se soubory celého světa (letos se soubor chystá do Itálie a Sovětského svazu). Ale i loňská celostátní přehlídka divadel pro mládež v Praze, které se Studio zúčastnilo jako jediný amatérský soubor (uvedlo Tomšovského pohádku Jak se čerti ženili), byla možností konfrontace pro zahraniční účastníky festivalu, kteří se pochvalně vyjádřili o vystoupení Studia.

Maďarská předloha dnešní inscenace pokračuje v tradici dramaturgické pozornosti předlohám autorů socialistického tábora — ať už máme na mysli sovětskou hru Červnové loučení A. Vampilova, maďarskou inscenaci Prince a chudáse, či polskou předlohu Bláznivé prázdniny od E. Niziurského.

Jedním z nesporných důvodů spontánního přijetí Studia u mladých diváků je pozornost souboru muzikálové formě. Tato forma vyhovuje jak členům souboru, tak divákům, protože smysl pro rytmus, zpěv a hudbu bytostně patří k mládí. Pro členy Studia to však znamená tvrdou přípravu — čtyřikrát týdně ve svém volném čase, což reprezentuje kolem 300 hodin strávených na zkušebně k přípravě jediné inscenace.

MIMODIVADELNÍ PROGRAMY:

Sobota 7. 8. od 15.00 do 16.00

před Jiráskovým divadlem koncertuje
KOLETOVA HORNICKÁ DECHOVÁ HUDBA
ZK Důl Z. Nejedlý Rtyně v Podkrkonoší

Sobota 7. 8. - 17.30

Koncertní vystoupení tanečního orchestru
AKCENT SZK ROH Červený Kostelec

Neděle 8. 8. - 17.30

koncertní vystoupení malého tanečního
orchestru **JUVENTUS ZV ROH Rubena Náchod**

Pondělí 9. 8. - 17.30

Koncertní vystoupení Estrádního souboru
JKP Mír Jaroměř

Úterý 10. 8. - 17.30

koncertní vystoupení Dechového orchestru
SZK ROH Náchod

Středa 11. 8. - 17.30

koncertní vystoupení skupiny Swing jazz
SZK ROH Náchod

Čtvrtek 12. 8. - 17.30

koncertní vystoupení souboru Kamarádi osady 5
JKP ROH Police nad Metují

Pátek 13. 8. - 17.30

koncertní vystoupení Velkého dechového
orchestru **ZK ROH MAJ Hronov**

Sobota 14. 8. - 17.30

koncertní vystoupení Dechového orchestru
ZK ROH Veba Machov

Vystoupení všech souborů jsou na pódiu
v Jiráskových sadech.

V neděli - 8. 8., úterý - 10. 8., čtvrtek - 12. 8.
večerní promítání filmů na pódiu v JS. Začátky
představení jsou ve 20.30 hodin.

46. JIRÁSKŮV HRONOV — programová brožura — Vydal: Přípravný výbor 46. Jiráskova Hronova — Redakce a grafická úprava: Milan Marek — Obálka: Jiří Zhibo — Náklad: 1 200 ks — Vytiskly Východočeské tiskárny, provoz 13, Hronov — Cena: 4,— Kčs.

